

Spomienka Mučeníckej smrti sv. Jána Krstiteľa

Komentár na spomienku
Mučeníckej smrti sv. Jána
Krstiteľa. „Chcem, aby si mi
hneď dal na mise hlavu Jána
Krstiteľa.“ Obráťme sa na jeho
príhovor a na Pannu Máriu, aby
aj v našich dňoch Cirkev zostala
verná Kristovi a odvážne
svedčila o jeho pravde a láske
ku všetkým.

Evanjelium (Mk 6, 17-29)

Herodes dal Jána chytiť a v putách
vrhnúť do väzenia pre Herodiadu,
manželku svojho brata Filipa, lebo si

ju vzal za ženu. A Ján Herodesovi hovoril:

„Nesmieš žiť s manželkou svojho brata!“

Herodias mu strojila úklady a chcela ho zabiť, ale nemohla, lebo Herodes sa Jána bál. Vedel, že je to muž spravodlivý a svätý, preto ho chránil. Keď ho počúval, býval vo veľkých rozpakoch, a predsa ho rád počúval. Vhodný deň nadišiel, keď Herodes na svoje narodeniny usporiadal hostinu pre svojich veľmožov, vysokých dôstojníkov a popredných mužov Galiley. Keď potom vošla dcéra tejto Herodiady a tancovala, zapáčila sa Herodesovi i spolustolujúcim. Kráľ povedal dievčine:

„Žiadaj si odo mňa, čo chceš, a dám ti.“

A veľmi jej prisahal:

„Dám ti všetko, čo si len zažiadaš, hoc aj polovicu svojho kráľovstva.“

Ona vyšla a vravela svojej matke:

„Čo si mám žiadať?“

A tá jej povedala:

„Hlavu Jána Krstiteľa.“

Hneď utekala dnu ku kráľovi a žiadala:

„Chcem, aby si mi hneď dal na mise hlavu Jána Krstiteľa.“

Kráľ sa zarmútil, ale pre prísahu a kvôli spolustolujúcim ju nechcel sklamať. Hneď poslal kata a rozkázal priniesť jeho hlavu. Ten odišiel, vo väzení ho stál, priniesol na mise jeho hlavu, odovzdal ju dievčaťu a dievča ju dalo svojej matke. Keď sa to dopočuli jeho učeníci, prišli, vzali jeho telo a uložili ho do hrobu.

Komentár

Všetky evanjeliá začínajú verejný život Ježiša rozprávaním o jeho krste v rieke Jordán, ktorý udelil Ján Krstiteľ. Svätý Lukáš rámcuje vstup Krstiteľa na scénu slávnostným historickým pozadím. Kniha Benedikta XVI. „Ježiš Nazaretský“ má tiež za východiskový bod krst Ježiša v Jordáne, udalosť, ktorá mala v tej dobe obrovský ohlas. Z Jeruzalema a z celého Judska prichádzali ľudia, aby počúvali Jána Krstiteľa a dali sa od neho pokrstiť v rieke, vyznávajúc svoje hriechy (porov. Mk 1, 5). Jánova sláva rástla do takej miery, že mnohí sa pýtali, či nie je skutočne Mesiáš. On však – ako zdôrazňuje evanjelista – to rázne poprel: „Ja nie som Kristus“ (Jn 1, 20). Napriek tomu zostáva prvým „svedkom“ Ježiša, keďže dostal pokyny z neba: „Ten, na ktorého uvidíte zostúpiť Ducha a zostávať na ňom, je ten, ktorý krstí v Duchu Svätom“ (Jn 1, 33). To sa stalo

práve vtedy, keď Ježiš, po prijatí krstu, vystúpil z vody: Ján videl, ako na neho zostupuje Duch ako holubica. Vtedy „spoznal“ plnú skutočnosť Ježiša z Nazareta a začal ho zvestovať Izraelu (Jn 1, 31), označujúc Ho za Božieho Syna a Vykupiteľa človeka: „Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta“ (Jn 1, 29).

Vidíme, ako Herodes obdivuje Jána a rád ho počúva (v. 20), ale nakoniec ho dá popraviť (v. 27). V krátkom čase dochádza k veľkej zmene. Najprv nespravodlivo uväzní Jána, potom usporiada nemravnú hostinu, vynesie unáhlený rozsudok a nakoniec spácha ešte väčší zločin: vraždu. Tento úryvok nám ukazuje silu hriechu. Hriech sa správa ako špirála, vtahuje nás do začarovaného kruhu. Keď sa necháme uniesť svojimi hriechmi, tie nás stiahnu k možnosti spáchať ďalšie, ešte väčšie. Preto sa vždy musíme kajať za každý

hriech a ísť na spoveď, kde nám Boh odpustí a my môžeme začať znova. S Božou pomocou máme vždy možnosť zvíťaziť nad hriechom.

„Ako pravý prorok, Ján svedčil o pravde bez kompromisov.

Odsudzoval porušovanie Božích prikázaní, aj keď ich porušovali mocní. Keď obvinil Herodesa a Herodiadu z cudzoložstva, zaplatil za to životom a mučeníckou smrťou završil svoju službu Kristovi, ktorý je pravda sama. Prosme ho spolu s Pannou Máriou, aby aj v našich dňoch Cirkev zostala vždy verná Kristovi a odvážne svedčila o jeho pravde a láske ku všetkým“ (Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 24-VI-2007).

sk-sk/gospel/spomienka-mucenickej-
smrti-sv-jana-krstitela/ (01.03.2026)